

[Arbejdsministeren]

Når det så er dokumenteret, regner jeg med, at vi i virkeligheden er meget tæt på, at den store fælles interesse, som jeg har oplevet der er i Folketinget om denne sag, og de meget fælles holdninger, som jeg også har oplevet der er i Folketinget i denne sag, kan udmøntes i, at vi på dette punkt medvirker til, at vi i EF kommer et godt skridt på vejen i retning af både at fremme det indre marked og forbedre sikkerhed og sundhed på vore arbejdspladser.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Jeg har bedt om en kort bemærkning, inden vi går over til anden omgang af ordførerindlæg-gene, fordi jeg finder det særdeles vigtigt netop at få klaret det spørgsmål, som ministeren forsøgte at belyse i sit sidste indlæg.

Det problem, vi ser for os, som jeg ikke finder er løst ved ministerens svar, er det tilfælde, hvor vi konstaterer, at en standard, som CEN eller CENELEC har fastlagt, ikke er tilfredsstillende ud fra vor vurdering af sikkerhedsmæssige og sundhedsmæssige krav og vi altså vil sige, at vi ikke synes, at den er i overensstemmelse med den fortolkning, vi har lagt i selve direktivet. Så går reglerne efter beskyttelsesklausulen i artikel 7 ud på, at vi kan stoppe maskinens anvendelse. Men så skal det drøftes, som ministeren siger, og det betyder jo, at det skal godkendes af Kommissionen og eventuelt Ministerrådet.

Men sagen er den, at hvis nu vi ikke var enige med Kommissionen, og hvis vi heller ikke var enige med Ministerrådet, så ville vi, hvis det var et særdirektiv, kunne sige: Så indfører vi nationalregel. Men det kan vi jo ikke, når vi ikke har erklæret det til selve direktivet. Jeg tror, det vil være juridisk uholdbart, hvis ministeren vil fastholde, at så kan landet – uden at det har taget forbehold ved behandlingen af direktivet – indføre nationale bestemmelser.

Hvis ministeren under de senere behandlinger kan få en klar erklæring fra Ministerrådet og fra Kommissionen om, at det er soleklart, at det kan vi gøre, så er der selvfølgelig ingen grund til at sætte det ind i selve direktivet, men så skal vi altså have det stående i protokollatet for Ministerrådsmødet, så Domstolen er klar over, at der har været fuldstændig enighed om den fortolkning. For umiddelbart forekommer det mig i strid med de regler, vi har vedtaget, og da vi var i Bruxelles og drøftede det med en

række eksperter under Markedsudvalgets besøg dernede, var der i hvert fald i meget høj grad uenighed mellem eksperterne i indre marked-afdelingen i forhold til arbejdsmiljøafdelingen.

I mit senere indlæg skal jeg uddybe den strid, der er mellem de to direktorater og de to kommissærer.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Da hr. Ivar Nørgaard valgte at tage dette som en kort bemærkning, er det vel også hensigtsmæssigt, at jeg svarer, inden hr. Ivar Nørgaard kommer med sit indlæg i anden runde.

Jeg skal lade det være usagt, om min klare formulering skyldes, at jeg jo mest færdes blandt den del, som har med Kommissionens eksperter på arbejdsmiljø at gøre, men jeg skal bare kommentere hr. Ivar Nørgaards indlæg på den måde, at jeg oplever, at vi har en fælles interesse i at få en klar præcisering.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Vil hr. Ivar Nørgaard have ordet til anden runde?

Ivar Nørgaard (S):

Ja, det er anden runde, hvor jeg vil sige, at det glæder mig, at regeringen har den holdning, som arbejdsministeren har givet udtryk for, for det kunne i hvert fald antyde, at der skulle være muligheder for, at der kan blive et stort flertal bag en opslutning om det, det hele så skal ende i, hvis vi kan blive enige med de andre medlemslande.

Jeg ser for mig temmelig store og vanskelige problemer, fordi der i EF – både i landene og i Kommissionen – hersker to grupperinger af holdninger. Den holdning, arbejdsministeren giver udtryk for, er den, vi finder er den progressive, og den, der bør vinde i den strid, der er. Men der er altså også den mere liberalistiske, som går ud på, at nu må man passe på ikke at stille for mange hurdle op for, at det frie marked virkelig kan blive gennemført og bringe sine velsignelser. Det er Lord Cockfields holdning, kommissæren, der har med det indre marked at gøre. Han og hans embedsmænd finder ikke, at det er rimeligt at gå for meget i detaljer med disse ting. De kører mere den linje, som hr. Glistrup gav udtryk for: Spring ud i det store vand, så vil I se, hvilke velsignelser der er ved at